

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 juli 1887.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 14.)

Till Konungen.

Riksdagen har på förekomna anledningar funnit sig böra vidtaga vissa ändringar uti förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1884.

Uppå gjord framställning derom, att, då olika uppfattningar gjort sig gällande rörande ifrågavarande förordnings rigtiga tillämpning i afseende å stämpelbeläggning af protokollsutdrag, innefattande förordnanden angående uppteckning, vård och förvaltning af konkursbo, härutinnan måtte meddelas förklarande eller förändradt stadgande, har Riksdagen, som visserligen finner de under rubriken »protokoll» uti förordningens 3 § gifna bestämmelser otvetydigt innebära att alla protokollsutdrag, som icke uttryckligen undantagits, skola, äfven der de innefatta förordnanden, med stämpel beläggas, likväl ansett obilligt att borgenärerna i konkurser skola belastas med gäldande af stämpel för de protokollsutdrag, som innehålla för konkursboets utredning nödiga förordnanden och hvad dermed eger samband. I sådant syfte har Riksdagen beslutit följande förändrade lydelse af rubriken »protokoll» i stämpelförordningens 3 §:

»Protokoll, hvarigenom — — — — —

» angående förordnande eller entledigande af nämndeman, stämmingsman, ledamot af egodelningsrätt eller god man vid landtmäteriförrättning, af god man, syssloman eller rättens ombudsman i konkurs, samt af annan person i afseende å uppteckning eller vård af konkursbo, äfvensom rörande af någon bland dem aflagd föreskrifven ed fritt»

Sedan lagfart å fång till fast egendom genom giftorätt och arf blifvit obligatorisk, har, enligt hvad Riksdagen erfarit, lagfartskostnaden icke sällan blifvit mycket betungande för de sterbhus, der fastigheten är liten och delegarne många. Riksdagen har derföre ansett sig böra medgifva sådana sterbhus frihet från stämpelafgift för protokollsutdrag angående lagfarten. Men då någon anledning icke förefinnes att göra samma medgifvande till förmån för bättre lottade sterbhus, har Riksdagen ansett skäligt ytterligare bestämma, att medgifvandet icke kommer andra sterbhus till godo än sådana, hvilkas fastighet icke uppgår till ett värde af 1,000 kronor. Riksdagen har derför beslutit, att under rubriken »protokoll» uti nyssnämnda paragraf af stämpelförordningen skall efter orden »föreskrifven ed» införas ett nytt moment, så lydande:

»Protokoll angående lagfart å fång till fast egendom genom giftorätt eller arf, der taxeringsvärdet å egendomen i dess helhet icke uppgår till 1,000 kronor fritt».

Ändtligen har Riksdagen, i anledning af väckt förslag, icke kunnat undgå att finna, hurusom kommunerna i riket, särdeles de mindre bland dem, äro oskäligt betungade genom förpligtelsen att erlægga stämpel för de långa expeditioner angående vägfrågor, som ofta nog förekomma. För att härutinnan bereda kommunerna någon lättnad till ersättning för de uppoffringar såväl desamma som de enskilde fått vidkännas för samfärdselns underlättande genom förbättrade vägar, har Riksdagen beslutit, att 7 § i stämpelförordningen skall erhålla följande förändrade lydelse:

§ 7.

»Från stämpelafgift enligt denna art. äro befriade:

Akademier — — — — —

Kronan;
Kommuner, i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne och
deras underhåll, jemväl vintertid;
Kyrkor;

----- justitieombudsman.

Med anmälan härom får Riksdagen tillika gifva tillkänna,
att vid innevarande riksmöte icke några andra förändringar i nu
gällande stämpelförordning blifvit vidtagna. Stockholm den 6 juli 1887.

Med undersätlig vörndnad:
